EN RYKANDE VEKE

En intressant skildring från livet å Canadas prärier av den framstående författaren och skalden

Robert Stead

(Copyrighted in all countries of the Berne Convention and in the United States of America, 1924.)

(Forts. fr. föreg. nr.)

FJORTONDE KAPITLET

DET VAR på tisdagskvällen, som slaget föll.

Cal hade arbetat på sommarträdet den dagen, under det att hans tankar sysselsatte sig med Minnie Stake och Reed. Praktiska tankar voro de; planer rörande hans tidningsartiklar; funderingar rörande de mest medgörliga redaktörerna; en långsamt sig utvecklande tanke på en artikelserie förarbetad till en bok. En bild av boken i bokhandeln; av dess tilltalande utseende i butiksfönstren; om rikliga inkomster, som han skulle lägga vid Minnie Beachs fötter. Han andades djupt i den friska vinden, som blåste dammet från ploghjulen, och gladde sig över hälsan i sina unga ådror. Molnet hade gått förbi; det var numera ingen hotelse för framtiden i hans lungor, vilka blevo starkare för varje dag.

Hans planer började taga gestalt och fylla honom med hänförelse. Samma gudomliga impuls, som bjöd honom skapa ordning och reda i villervallan på Jackson Stakes gård, manade honom nu att föra kampen till ett mycket vidare fält. Kunde han skapa ordning i lantarbetets kaos, kunde han meddela en skymt av skönhet åt en sådan vardaglighet, som den, vilken uttrycktes med orden "fyrtio dollars i månaden och allting fritt"; kunde han väcka till andligt medvetande det fysiska liv, för vilket Stakes gård var typisk, och på samma gång förtjäna ett uppehälle för Minnie och Reed, så skulle det sannerligen var mödan värt! Han tänkte sig en liten bostad nere vid sjön; han kunde bygga en sådan billigt, huvudsakligen av trädstammar, som kunde fällas i närheten, och jorden skulle kosta honom föga eller intet. Nere vid sjön var jorden ojämn och lämpade sig icke för jordbruk; det enda, som talade till dess förmån, var dess naturskönhet, dess enslighet, dess djupa, drömlika tystnad, och därpå satte ägarna inte värde. Några tunnland med en täppa, som kunde tjäna till grönsaksträdgård och lämna bete åt en ko; en flock höns; en logghydda vettande åt sjön; en eldstad byggd av hans egna händer av rullstenar från sjöstranden, och bränsle i överflöd från torra och nedfallna träd i närheten; sådant var det styckverk, ur vilket han fogade ihop en plan för det hem, som skulle bli hans — och Minnies.

"Jag måste avhandla detta med Minnie," sade han. "Jag kunde ju göra en tur till staden i kväll och tala med henne därom. Jag har icke sett henne sedan i söndags morgon."

CAL MÖTTE sin husbonde på gårdsplanen. "Jag har drivit på hästarna tämligen stadigt," sade han, "därför tänkte jag spänna från en smula tidigare än vanligt i kväll och kanhända köra till staden för en timme eller två, ifall ni ingenting har däremot."

"Det får du gärna," sade den gamle vänligt. "Tag dig gärna en afton ledig när som helst och kör till sta'n. Kanske du börjar bli intresserad i lagfarenhet?"

Cal mätte honom ett ögonblick och gjorde därefter sitt vågstycke. "Jag kan inte säga, att jag är intresserad i lagfarenhet," sade han, "men jag medgiver, att där är någonting mäkta tilldragande på Bradshaw & Tonnerfeldts advokatskontor."

"Det behöver du inte säja för mej," sade Jackson Stake skrattande. "Jag föddes inte i går, å inte är jag blind heller. Detta är mer än som ingick i avtalet, Cal, men inte är det jag som klagar."

Cal upptog detta som en föräldravälsignelse och mumlade någonting oförståeligt. Han undrade, hur mycket Minnie hade sagt sin far. Men på något vis blev hans hand innesluten i Jackson Stakes stora hand, och de två männen betraktade ett ögonblick tigande varandra.

"Jag förmodar du har inte så särdeles mycket pengar att svänga med, Cal," sade farmaren, när han tog till orda, "men så har du i stället en hop vett i skallen, och förr eller senare kan du nog dra växlar på det. Jag medger, att jag aldrig satt mycke värde på boklärdom, innan du kom hit; jag hade för mig, att det gjorde en oduglig till arbete. Men nu ser jag, att det inte alltid slår in. Jag frågar inte så mycket efter om du inte har pengar, Cal, ifall du förstår va' ja' menar. Det kommer nog med tiden. Jag har ju några styvrar själv, och dem skulle jag byta bort rätt här för sådant som du har och inte kan sälja. Jo, som sagt var, jag kan ju ge dej lite i förskött. Du vill nog gå till Electric Theatre eller köpa en del jordnötter eller någonting dität. Kom med till huset. Där äro nog några slantar, och du kan så gärna få dem."

Farmaren ville äntligen betala Cal till slutet på juni månad. "Tag det nu, medan du kan få det," uppmanade han. "Vi kunde få en hagelstorm i morgon kväll, och då finge du underhandla med mej om lön bak en hagelbössa. När jag är snäl, Cal, så är jag så snäll, att jag kunde spränga ett revben, om jag sväljde ett linfrö, så du gör bäst i att ta, medan det finns något att ta."

Cal höll på att pumpa luft i sina gummiringar, när Jackson d. y. kom tillstädes och betraktade honom tigande några minuter.

"Tänker ni åka till sta'n?" frågade han slutligen.

"Jag hade det i tankarna. Har ni lust att följa med?"

"Nej, de här vattenblaskställena fresta inte mej; inte er heller, tänker jag. Ni är inte uppfödd i Plainville."

"Inte precis. Likväl kan det vara roligt en kväll allt ibland."

"Det kunde det vara för mej också, ifall jag hade någon annans syster att jazza omkring med. Var har ni kommit ifrån, Cal?"

Cal kände rodnaden stiga till kinderna. Han tyckte icke om att bliva utfrågad, och ej heller tyckte han om den lättsinniga anspelningen på Minnie. Likväl var där ju ingenting att gräla om.

"Jag är helt enkelt en flyttfågel," sade han. "Jag blåste hit."

"Det gjorde jag också. Och jag är färdig att blåsa min väg igen. Det tar inte mycket av det här att göra mig belåten."

"Så har jag inte funnit det. Jag tycker rätt bra om det här."

"Varför inte? Ni är en lyckans gunstling; ni är gubbens och käringens guldgosse och gör som ni vill med de andra. Med mig är det annorlunda. För mig krusar ingen."

DET VAR något i hans röst, som påminde om Minnies yttrande om att alla människor ville sticka kniven i honom. Han låg i fejd med världen.

"Bara ni inte gör det värre, än det är," uppmuntrade Cal. "Er mor tycker inte illa om er, om jag förstår saken rätt."

"Inte det? Nå, i alla fall hjälper det mig ingenstans. Cal, jag är pank, och jag har ätit mig mätt på rovor. Jag tänker ge mig iväg. Det var det jag ville tala med dig om."

Han satte sig på fotsteget till forden, och de hundörade stänkskärmarna skramlade sitt tvetydiga "håll till gojo." I det Jackson rullade en cigarett, påminde sig Cal Gassens spådom, att hans ostadige bror icke komme att bli någon avsevärd faktor vid lösningen av jordbruksarbetareproblemet. Synbarligen skulle riktigheten av Gassens slutsatser bevisas till och med förr än han väntat.

"Behagas det?" frågade han, i det han räckte fram tobakspung och cigarettpapper.

"Nej, jag tackar. Jag röker vanligtvis en pipa, innan jag lägger mig, men det är också nästan allt."

Jackson stoppade pungen i en ficka av gott kamgarnstyg, som nu var sliten och trasig kring kanterna. "Men nu till saken," sade han med minen av en, som står framför en obehaglig uppgift och är angelägen om att bli den kvitt. "Hur skulle det vara för er att låna mig ett hundra dollar? Det skulle sätta mig tillbaka under ljuskronorna och ur vägen för alla."

En hastig tanke uppsteg i Cals hjärna. Vad månde ligga bakom detta lugna, ja, trygga förslag, att han skulle låna denne främling etthundra dollar? Det var någonting överlagt i unge Jacksons sätt, som gav vid handen, att denna manöver utgjorde en del av en bestämd plan. Varför hade han icke gått till sin far för att få pengar? Men han måste tala —

"Hundra dollar! Jag har icke så mycket i världen!"

"Ni kunde nog få dem av gubben, om ni försökte. Han betalde er något i kväll, gjorde han inte?"

"Ja, han betalade mig till datum och litet däröver. Jag kan icke anhålla om mer för närvarande."

"Ni är för blygsam, Cal. Man skall alltid ta åt sig, medan det finns något att få. Men kanske jag kan gå igenom med vad ni fick. Jag kunde vara i Minneapolis inom tjugufyra timmar och vackert ur vägen för er."

"Men ni är inte i vägen för mig — icke alls. Trakten är stor nog."

"Inte om jag stannar här. För övrigt skall jag sända pengarna tillbaka, så snart jag haft tur. Jag har ingenting mot dig, Cal, ingenting alls, och jag har gjort dig ett ärligt förslag. Hit med kovan, så skall jag gå min väg, och ingen skall veta mer än när jag kom."

Cal rätade ut sig och såg honom i ansiktet. En hemlig krigslåga började uppstiga inom honom.

"Jag har inga pengar att låna er," sade han, "och det finns intet skäl, varför jag skulle göra det, om jag hade. Angående vad ni säger om ett ärligt förslag, så förstår jag er inte alls."

Jackson rörde sig icke från sin plats på fotsteget. Hans ansikte var lugnt, hans röst avmätt, men det var en djup glöd i hans ögon, som det var svårt att bli klok på.

"Om ni inte vill göra det för min skull, Cal, kanske ni gör det för Reeds skull."

JÄRNKLÄMMER omslöto plötsligt Cals hjärta. "Varför Reeds?" frågade han. "Vad har ni att göra med Reed?"

Jackson knackade askan från sin cigarett och drog ett djupt andetag. "Det är ingen trevlig historia, Cal; ingen trevlig historia för någon av oss, och jag skulle helst inte gå in i den. Kanske ni kan låna mig femti dollar, så skall jag resa med nästa tåg till Minneapolis."

Cal mätte honom ett ögonblick. "Jag vet inte, vad ni har i tankarna," sade han, "men jag kommer inte att låna er femti dollar. Om ni tror ni kan få det av mig på annat sätt, så kan ni så gärna försöka först som sist."

"Jag hade icke velat omtala historien för dig, Cal, men om jag måste, så måste jag. Gossen är inte, vad ni föregiver, att han är."

"Inte vad jag föregiver—? Ni ljuger! Vad vet ni om Reed?"

Om Cal hade väntat, att en beskylining för lögn skulle få Jackson Stake att resa sig, så missräknade han sig. Karlen förblev sittande.

"Jag låter icke i vanliga fall säga mig slikt, Cal, men omständigheterna äro ovanliga. Ni torde vilja återtaga det i ett ögonblick. Ni frågar mig, vad jag vet om Reed. Ni hade en syster, som het Celesta?"

En darrning av någonting, som liknade fruktan, gick utmed Cals ryggrad. Det var tydligt, att Jackson icke bara stack omkring sig på måfå. Han hade reda på — huru mycket? Cal kom till den slutsatsen, att det var skäl i att taga reda därpå, och han ändrade taktik i enlighet därmed.

"Jo, det stämmer," medgav han.

"Och Reed är hennes son?"

"Jag har inte gjort någon hemlighet av att Reed är min systerson."

"Alldeles riktigt. Men — **vem är hans far?**"

Cals känslor voro jämförliga med en girigbuks, vars kista plundrats; med en numera dygdig kvinnas, vars ungdomliga felsteg man är i begrepp att utbasuna. Han kände en fruktansvärd maning att kasta sig över denne svarte skurk, gripa om hans hals med sina kraftiga händer och vrida den till evig tystnad. Karlen hade reda på Reed! Den hemlighet, som han vaktat så noga, vilkan han hoppats begrava för alltid, var i denne mans våld. Varför icke försegla den nu — nu, för gossens skull —

Hemligheten måste bevaras! Detta framför allt annat! Allt annat betydde ingenting. Reed måste växa upp fri för den förfärliga hämsko, som samhället skulle sätta på honom, ifall det visste. För detta var han villig att betala vad pris som helst. Det var tydligt, att denne man visste om förhållandet, och hans mun måste igentäppas. Med pengar? Lånidén var penningeutpressning — penningeutpressning och ingenting annat. Gåve han honom femtio dollars i dag, skulle han begära hundra i morgon. Till löftet om att gå sin väg och tiga satte Cal icke den minsta tro. Kräket komme att tiga blott så länge, som det fann det vara fördelaktigt. (Forts.)

Sverige-Nyheter.

(Forts. fr. sid. 6)

Regn i Norrland, men ingen snö. Barvintern i Norrland fortsätter alltjämt, det är det senaste budskapet från denna landsända. Förhållandet är enastående märkligt. I vanliga fall brukar arbetet i skogarna var i gång redan under november samt forceras så, att fjärdedelen av avverkningarna äro klara vid årsskiftet. Riksdagsmannen direktör E. A. Enhörning på Kubikenborg betonar för Svenska Dagbladet, att givetvis äro avverkningarna i gång längre upp åt norr, men på sina ställen kan man icke komma fram i skogarna av brist på snö. Häromdagen snöade det i Sundsvall, men dagen därefter var det fem grader varmt. Den snöfattiga vintern kommer givetvis att i stort sett medföra en viss minskning i avverkningarna. Här och var förekomma också en del blockader, men jag har fått den uppfattningen, att folk börjar tröttna på dem. Från Jämtland har riksdagsman A. O. Frändén i Kälarna samma rapport. Litet snö har kommit, men den har snart regnat bort. Inga avverkningar att tala om ha sålunda kunnat komma i gång, och intet virke har blivit framkört. "Skogs- och flottning" har igångsatt blockad av Skönviks bolags [illegible]kningar i Ljungans och Gi[illegible]s distrikt, men man har anledning vänta, att bolaget i alla fall skall få tillräckligt med folk till sina arbeten. "Arbetets frihet" respekterar givetvis inte blockaden. Förbundet i fråga går f. n. raskt framåt, framhöll hr Frändén på vår fråga. ombudsmannen organiserar nu i Dalarna med stor framgång, och överallt i Norrland begär man föredrag av honom för att bilda föreningar. Det är inte möjligt att tillmötesgå dessa krav. Därtill skulle behövas ett betydligt större antal ombudsmän samt större ekonomiska resurser än förbundet tyvärr är mäktigt. En representant för norra Västerbotten, riksdagsman Brännström, bringar liknande tidender. När han för hemlifrån, alltså från Skellefteåtrakten, så hade knappt någon snö fallit. Uppåt landet är det givetvis något bättre, men inte så att skogsarbetet kunnat börja. Slutligen bekräftar riksdagsman Nilsson i Antnäs, att förhållandet är detsamma även vad hans bygd beträffar, Luleåtrakten. Både i december och januari har det regnat. Så pass mycket snö har fallit, att man kan komma med släde på banade vägar, men i den kuperade terrängen räcker inte snön till härför. Läget är på grund härav bekymmersamt för alla dem, som äro för sitt uppehälle absolut beroende av förtjänster från arbete i skogarna.

Mellersta Sverige.

Upprörande barnmisshandel. Från Umeå meddelas till dagens nyheter om ett svårt fall av misshandel av ett litet barn. Hovslagerikorporal J. Johansson vid Norrlands dragoner o. hans hustru ha på ett upprörande sätt slagit sitt ettåriga barn med skaftet av en sopborste, så att såväl blånader som svåra blessyrer uppstått på hela kroppen. Även flera revben ha krossats på barnet, som nu omhändertagits av andra människor. Barnavårdsnämnden i Umeå har anmält fallet hos domhavanden, och landsfiskalen har instämt föräldrarna till tinget.

Vargöns a.-b. rekonstrueras till Hällefors bruks a.-b. Vargöns aktiebolag hade extra bolagsstämma den 29 dec. för behandling av förslaget om bolagets rekonstruktion. Styrelsens rekonstruktionsförlag bifölls enhälligt och utan debatt. Man beslöt förändring av bolagets firmanamn till Hällefors bruksaktiebolag samt förflyttning av styrelsens säte till Hällefors socken i Örebro län. Vidare fattades beslut om nedskrivning av bolagets nuvarande aktiekapital från 40 miljoner till 10 miljoner, vilket skall ske genom utbyte av fyra nuvarande aktier mot en i det nykonstruerade bolaget. Stämman beslöt därefter ökning av aktiekapitalet genom utgivande av preferensaktier samt uppdrog åt styrelsen att utsläppa ett tillräckligt antal dylika till ett belopp av lägst 19 miljoner kr. och högst 20 miljoner. Aktiekapitalet fastställdes till lägst 15 miljoner kr. och högst 45 miljoner kr.

Spökerier i Värmland. Förskräckliga spökerihistorier gå i dessa dagar i Glava socken, Värmland, med anledning av att en gammal gumma "Kajsa vid sjön" avlidit. Hon begrovs strax före jul, och lika efterfrågad som hon var i livet, lika fruktad är hon nu efter döden. Ett rykte vill berätta, att en kusk på Hillringsbergs bruk några dagar efter dödsfallet skulle köra den färdiggjorda likkistan till dödsboet. Han hade emellertid icke kommit långt, förrän kistan blev så tung, att vagnen gick sönder två gånger under vägen, och till sist måste körsvennen med sin flåsande häst lämna både kista och åkdon. Då han sedermera skulle begiva sig hem, red han vilse och hemkom först långt fram på kvällen. Folk vågar ej nalkas Kajsas gamla bostad, sedan mörker inträtt, ty det lär susa och tjuta och braka och gnistra så hemskt i skogen däromkring, säges det. Det är alltså närapå värre än i Norrland!

Årets fiske ökat med två miljoner kronor. Det är, som just gått till ända, har för Göteborgs och Bohus läns fiskerinäring varit ganska gott. Bottnen i den depression, vars tunga hand vilar över Bohusfisket sedan 1919, uppnåddes 1921, och det var då många, icke minst bland fiskarna själva, som fruktade för en katastrof. Men 1923 visade, att det icke var värt att uppgiva gärdet, ty då kom exporten så småningom i gång, och årsresultatet blev nära 11 miljoner eller 2 miljoner bättre än 1922. Avsättningsmöjligheterna, framför allt för sill, ha under föregående år kunnat ytterligare utnyttjas; och resultatet har blivit en bruttobehållning i första hand för fiskets utövare av c:a 12,756,000 kr., således en nästan lika god förbättring mellan 1924 och 1923 som mellan 1923 och 1922. Under vintersillfisket fiskades från nyår till säsongens slut 193,743 hl. med ett värde av 1,690,000 kr., och i höst har fångsten utgjort 34,009 hl. med ett försäljningsvärde av 828,300 kr. Årets vintersillfiske har således givit 227,752 hl. med ett värde av 2,518,000 kr. mot 108,567 hl. och 1,151,290 kr. i fjol. Såväl fångst som värde har mer än fördubblats.

"Rang-John" — en gammal björnjägare. I dagarna har avlidit en av Värmlands ålsta och mer bekanta jägare, som varit med och fällt björn i de stora finnskogarna, skrives till Karlst.-Tidningen. Hans namn var John Karlsson eller Rang-John, som han i dagligt tal kallades. Rang-John var född i Rangen i Södra Finnskoga år 1827 och sålunda vid sin död 97 år gammal. Redan i mycket unga år, eller år 1841, fällde han sin förste björn — inalles blev det tre under hans jägarbana. Till 1915 ha Rang-John deltagit i jakten och städse varit ledaren i sitt jaktsällskap. Vid 87 års ålder höll den gamle för sista gången i sitt gevär, som då ej längre med sedvanlig snabbhet ville flyga upp till axeln, då armarna blivit förslappade. Han deltog vid tillfället— det var år 1914 — i en älgjakt och fick se sitt byte oskatt skynda honom förbi. Sina skarpa jägarögon hade dock Rang-John kvar in i det sista och var kry och rörlig in i 95-årsåldern. Inte bara i finnskogarna var Rang-John en känd storjägare. I de Stora Malungsskogarna i Dalarna deltog han i älgjakterna, likaså i Norge, där han även upplevde åtskilliga jaktäventyr. Det var troligt, att "Rang-Johan" var Värmlands ålste björn- och älgjägare, kanske hela landets, men säkert var han i varje fall en bland de ålste.

Södra Sverige.

Från far till son i över 300 år. Lanthrukaren Per Pålsson i Östra Ejaröd i Nävlings socken i Skåne avled den 5 jan. 70 år gammal. Den gård, P. innehaft, har sedan 1592 i rakt nedstigande led gått i arv från far till son. År 1592 inköptes gården av ålste kände stamfadern för släkten, Påvel Åstradsson. Det torde höra till ovanligheten, att en gård under så lång tid icke blott innehafts av en och samma släkt, utan också gått i direkta arvsled från far till son. Stället kommer nu sannolikt att genom försäljning gå helt ur släktens ägo.

En järnväg, som blir förbjuden för trafik. En rättstvist, som synes få till följd, att en järnvägsanläggning blir förbjuden för trafik, pågår för närvarande mellan Ohs bruks aktiebolag i västra Småland och friherre J. H. Lilliecreutz på Lundboholm. Godsägare Lilliecreutz har förbjudit bolaget att trafikera en av bolaget anlagd järnväg, vilken delvis gått över hans mark. Tvisten har varit före inför häradsrätten, som ogillade friherre Lilliecreutz' talan. Hovrätten har ändrat beslutet och förbjudit bolaget vid vite av 1,000 kr. att trafikera järnvägen. Hovrättens dom kommer nu av bruksbolaget att överklagas. Godsägaren begär av bolaget 2,000 kr. om året för järnvägens begagnande över hans ägor.

Den gamle goodtemplaragitatorn A. H. Berg har avlidit i Malmö 83 år gammal. Berg anslöt sig redan 1880 till goodtemplarorden, där han snart gjorde sig gällande som agitator och logebildare. 1883 blev han chef för den s. k. engelska ordensgrenen och kvartod på denna post till 1886, då han efterträddes av Edvard Wavrinsky. Såväl under som efter sin chefstid utvecklade A. H. Berg en fenomenalt livlig verksamhet som talare och bildade hundratals loger i olika delar av landet. Det beräknas, att han hållit flera tusen föredrag, och han var länge den utan jämförelse mest populäre nykterhetstalaren i Sverige. Ännu vid mycket hög ålder fortsatte B. med sin talareverksamhet. Sålunda företog han för några få år sedan en avskedsturné genom större delen av landet och besökte då bl. a. Gävle och åtskilliga andra platser i Gästrikland.

Ville inte dö i främmande land. Några dagar före jul hemkom från Amerika en 35-årig man, Sigrid Kristensson, till sitt barndomshem i Rör, Valla socken, varest han vid årsskiftet avled. Kristensson utvandrade som 18-årig till Amerika för att som så många andra av sin orts ungdom söka lyckan. Så kom kriget, och under ett års tid kämpade K. på de allierades sida i Frankrike. Här torde han hava ådragit sig den svåra sjukdom, som skulle bli hans död, tuberkulos. När emellertid K. förstod, att hans öde var beseglat, ville han hem för att dö. Hellre ville han sluta sina dagar på båten, so mstyrde mot hemlandets kuster, än bäddas i den främmande jorden. Hans önskan blev ock uppfylld. Han hann hem, och i kretsen av sina anhöriga fick han dö. Och hans sista vilorum reddes i hemsocknens kyrkogård. Kristensson avled ogift.

Vacker känsla för tradition i gamla Ystad. Den 600-åriga medeltidskällaren under gamla rådhuset i Ystad erhöll den 20 dec. sin officiella invigning efter fullbordad restaurering. Sedan stadsfullmäktiges session avslutats, samlades man i källaren, där ordföranden, konsul Emil A. Borg, i ett kort anförande erinrade om att Ystad blivit en intressant sevärdhet rikare genom källarens försättande i tidstroget skick, samt att stadens borgare fordom dryftat samhällets angelägenheter i den minnesrika lokalen. Han utbrakte ett leve för Ystad, vilket fullmäktige besvarade med tre hurra. Drätselkammarens ordförande grosshandlare Tancred Körling, överlämnade därefter nycklarna och ett lås av aktningsvärda dimensioner för rådhuskällaren, vilken kommer att sortera under Ystads forntminnesförening. Till slut serverades öl från fat, som fullmäktige intogo, bänkade kring de bastanta borden, över vilka ett sparsamt ljus lyste från lyktor och lampetter, tillverkade efter medeltida mönster.

Sportnyheter. De stora internationella brottningstävlingarna avslutäden den 3 jan. i Malmö. Det blev en finsk triumf, i det att de sex finnarna vunno fem av de klasser, vari de deltogo. Resultaten blevo: Flugvikt: 1) Paul Madsen Köpenhamn; 2) Lathinen; 3) A. Nilsson Enighet, Malmö. Dansken segrade på bättre arbete över finnen. Bantamvikt: 1) Pappinen, Hälsingfors; 2) Lindelöf, Kariskrona; 3) Sigfrid Hansson, Limhamn. Fjädervikt: 1) Paavo Kilpiö, Hälsingfors; 2) Harald Jönsson, Enighet; 3) A. Nyrén, dto. Lättvikt: 1) Karl Vesterlund, Hälsingfors; 2) Gustaf Nilsson, Landskrona; 3) Tage Jarl, Enighet. I matchen mellan Gustaf Nilsson och Vesterlund uppgav Nilsson efter 11 minuter. Mellanvikt A: 1) Edvard Vesterlund, Hälsingfors; 2) Johannes Jakobsen, Köpenhamn; 3) John Svensson, Landskrona. Matchen mellan Vesterlund och Jakobsen var synnerligen jämn och finnens seger för bättre arbete så knapp, som tänkas kan. Mellanvikt B: 1) E. Jansen, Köpenhamn; 2) Harry Nilsson, Enighet; 3) Erik Andersson, Kärnan, Limhamn. Tungvikt: 1) Rosenkvist, Hälsingfors. Tävlingarna ha varti en success för de narrangerande föreningen. Hallen på idrottsplatsen var båda kvällarna fullsatt till sista plats.

Väntade på döden. "I långa tider var mitt hälsotillstånd mycket dåligt och det stod illa till med matsmältningen," skriver fru Honore Bourrassa i Lawrence, Mass. "Även de lättaste födoämnen förorsakade magplågor, och hela nätter kunde jag få ligga vaken. På morgnarna kände jag mig trött och svag och var mycket nervös. Jag väntade på döden vilken minut som helst. En vän tillrådde mig att taga dr Peters Kuriko. Nu kan jag äta vad helst jag tycker om, jag har god sömn och ökar i vikt." Denna berömda örtmedicin är ett styrkemedel för systemet den stärker och reglerar matsmältningsorganen; den bygger upp nervsystemet samt bildar rent, rött, rikt blod. Den säljes direkt, ej genom apotekare. Tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Kanada.

Friska, lyckliga barn

och vuxna äro tillfinnandes i de hem, där

DR. PETERS

KURIKO

är husläkaren. Den är moderns första tillflykt, när någon av hennes käre blir illamående. Den är alltid säker och tillförlitlig. Man finner den i medicinskåpen i miljontals hem både här och i främmande länder.

Den är beredd av rena, hälsogivande rötter och örter, innehåller inga skadliga droger och kan trygt givas åt småbarnen, såväl som åt unga och gamla med ömtålig konstitution.

Apotekare kunna ej förse er därmed. För närmare upplysningar tillskriv

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.

(Levereras tullfritt i Kanada)

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, klar, lärerik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som lova i olycklig äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).

M. A. Ericius Medical Institute
684 Union Avenue, New York

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

Skandinaviskt HEM

GODA, BILLIGA RUM
SKRIV- OCH LÄSRUM
325 ASSINIBOINE AVE., WINNIPEG.

KING GEORGE HOTEL

KING & ALEXANDER
Rum per dag eller vecka.
BÄSTA BETJÄNING
ALLT MODÄRNT
Pris: $1.00 och $1.50 per dag.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street New York.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna anordningar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.

REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG.

Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

PIANO-DRAGSPEL

Förstklassiga handgjorda pianodragspel till salu. Även begagnade "kromatiska" dragspel med 57-treradiga stämmor och 80 basstämmor. I gott skick.

Skriv på engelska, — om möjligt.
C. SYLVESTRE
597 McDermot Ave. Winnipeg, Man.

OGIFTA DAMER OCH HERRAR

som önska göra bekantskap med personer, som äro "värda" från $1,000 till $45,000, sänd 10 cents för upplysningar. Damer kostnadsfritt. Tillskriv

PETER E. HANSON
BOX 1005, CHICAGO, ILL.

BIG SWEDE,

marknadens största och starkaste arbetsskjortor. Reellt sydda med dubbelvikt krage och två fickor.

Storlekar: 14, 14½, 15, 15½, 16, 16½, 17, 17½ och 18. Tyget är av bästa kvalitét, i ljusbrun eller mörkgrå färg. Pris pr. styck $1.75, frakt-fritt. Vid benägen order, uppgiv vilken färg och storlek som önskas. Spara 50c genom att använda "Big Swede." Bilägg orderbeloppet i moneyorder, och giv oss en provorder. Vi sälja med full returrätt. Tillskriv

Scandinavian Outfitters.
182 South Algoma Street,
PORT ARTHUR, ONT.

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ

giver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.

Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av

Svenska Canada-Tidningens Upplysningsbyrå
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

PATENTER

Trade Marks—Copyrights

Fetherstonhaugh & Co.

Den gamla etablerade firman
86—87 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG

Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

SKANDINAVER

sänd efter vår bekanta arbetsklocka

"ALGOMA"

I garanterad nickel boett:
7 juveler .....$ 7.50
15 juveler 10.00
17 juveler 15.00
I garanterad guld boett:
7 juveler $15.00
15 juveler 20.00
17 juveler 25.00

KIRK & CO.

Skandinavisk juvelerare och urmakare,
PORT ARTHUR, ONT.

Sänd edra ur för reparation till oss. Vi garantera pålitligt arbete och billiga priser.

Plågas icke mer

av dålig mage, då äkta Linfröextrakt av Östersunds-magasinets i Stockholm välkända tillverkning finnes. Detta medel botar absolut magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig matsmältning, trög avföring och därmed följande svindel, mattighet, tryckande känsla i maggropen, sveda i bröstet, sömnlöshet m. m. Rekommenderas av hrr. läkare. Pris per paket $.120.

Mrs. J. Halverson,
1413 ADAMS ST., N. E.,
MINNEAPOLIS, MINN.